

Консультації для батьків

«Батькам про нетрадиційні техніки малювання»

Більшість дорослих людей у своїх навичках образотворчого мистецтва досягає не багато чого поперх того, що вони вміли до 9-10 років життя. Якщо такі навички розумової діяльності як мова, мислення, почерк під час дорослішання людини змінюються й удосконалюються, то розвиток навичок малювання в більшості припиняється в ранньому віці. І якщо діти малюють, як діти, то багато дорослих теж малюють, як діти, яких би результатів вони не досягали в інших сферах. Крім того, зазвичай дорослі зі страхом сприймають пропозицію що-небудь намалювати. Причина даного явища — в загальноприйнятій культурі нашого суспільства. Адже набагато важливіше вміти читати й писати, ніж малювати. Тому й не варто дивуватися тому, що дорослі не вміють малювати, а діти, закінчивши початкову школу, припиняють займатися образотворчою діяльністю й, таким чином, зупиняють розвиток навичок малювання.

Але, як показує досвід, наявність творчих здібностей відіграє в житті людини немаловажну роль, починаючи від формування особистості й закінчуючи становленням фахівця, сім'янина, громадянина. За даними опитування, діти в п'ятирічному віці дають 90 % оригінальних відповідей, у семирічному — 20 %, а дорослі — лише 2 %. Це саме ті, хто витримав тиск соціуму й залишився творчою особистістю. Цифри змушують замислитися про те, як важливо не пропустити момент і не відхилити людину від творчої діяльності, а навпаки наблизити до неї, зацікавити, навчити бачити й реалізовувати свої можливості.

Наведу приклад. Як би ви відповіли мені на запитання: «Для чого зайцю такі великі вуха?» Більшість не задумуючись дає правильну відповідь: «Щоб швидше вловлювати звук і краще чути». А 5-річні діти на занятті дали ще й

таку: «Щоб бути красивим». Чи багато з вас бачать красу у довгих заячих вухах? А ваші діти бачать! Тому що вони – творчі особистості! Саме в дитинстві закладається фундамент творчої особистості, саме тоді закріплюються моральні норми поведження в суспільстві, формується духовність.

Образотворча діяльність — один з видів художніх занять, де дитина творить сама, а не просто розучує й виконує створені кимось вірші, пісні, танці. Творчість не може існувати під тиском і насильством. Вона повинна бути вільною, яскравою і неповторною. Не розстаючись із олівцями, фломастерами, фарбами, дитина непомітно для себе вчиться спостерігати, порівнювати, думати, фантазувати. Нестандартні підходи до організації образотворчої діяльності дивують і захоплюють дітей, тим самим викликаючи прагнення займатися такою цікавою справою.

Оригінальне малювання розкриває творчі можливості дитини, дозволяє відчувати фарби, їхній характер і настрій. І зовсім не страшно, якщо ваш маленький художник забрудниться, головне — щоб він отримував задоволення від спілкування з фарбами і радів результатам своєї праці.

Рекомендації для батьків, які підтримують творчі нахили своїх дітей, з освоєння нетрадиційних технік малювання вашими дітьми.

Ігри з фарбами

Дитяче образотворче творчість нерідко вражає дорослих своєю безпосередністю, оригінальністю, буйством фантазії.

Пропоную вам, батьки, і вашим дітям з допомогою ігор-занять, освоїти нетрадиційні техніки для передачі зображення. Завдання такого роду допоможуть Вашій дитині більше дізнатися про фарбах, запам'ятати назви кольорів та їх відтінків, навчать вільного володіння пензлем. Дитина дізнається про теплих і холодних тонах, про те, як колір впливає на настрій.

Ігри з фарбами, водою і папером розвивають просторову уяву та неординарне мислення. Виховують потребу шукати, думати, приймати самостійне рішення. А такі риси характеру необхідні підростаючому людині і зараз, і в майбутньому, ким би він не став художником, будівельником, педагогом, фізиком, математиком.

Малювати фарбами легше і цікавіше, ніж олівцями або фломастерами. Малюнок яскравіше, та й рука не втомлюється. Так дітям можна запропонувати зовсім несподіване рішення: будемо малювати фарбами за допомогою пальців. Давайте палець обмакнемо у фарбу! І ми малюємо без пензлика! Теми можна запропонувати такі: «Грона горобини», «Ягоди», «Чарівні хмари» і ін

Малюючи з дітьми з обмеженими можливостями, батьки можуть використовувати цей прийом для передачі зображення. Він не вимагає дуже точного виконання. Пропоную такі теми: «Розсипалися намисто», «Тканину для плаття мамі», «Заготовки на зиму» і т.д.

Одна з найпростіших і цікавих технік, якій можна зайнятися з дітьми вважається монотипія. На гладкій поверхні пластмасовою дошки робиться малюнок будь-якою фарбою. Зверху накладається аркуш паперу і притискають до поверхні дошки. Виходить відбиток у дзеркальному відображенні. Звідси назва - тільки один відбиток. Теми такі: «Квіти у вазі», «Сніжні узорі», «У царстві Снігової Королеви», «Підводне царство», «Квітучий луг». Такі завдання розвивають у дітей уяву, фантазію, творчість, почуття кольору, використовують потрібну для певного малюнка гаму фарб.

Ще одна весела гра з папером і фарбами. І знову з допомогою техніки монотипії. Яскраві плями фарби наносять на одну половину аркуша, притиснемо до неї другу половину, ретельно разгладимо в різні сторони і розгорнемо. Що вийшло? Та ми ж просто подорожуємо по країні Двуляндії. Незвичайна країна. У ній нічого не буває по одному. Наприклад, відображаються хмари в осінніх калюжах дощу. Дуже цікаві теми для дітей: «Я

і мій портрет», «Місто на річці». Намалюємо місто, зігнемо папір по горизонталі - місто відбився у воді. За допомогою цієї техніки можна дітям пояснити закони симетрії. Малюючи з дітьми можна змусити ворушити крильцями бабок та метеликів, розквітнути квітам, перетворити в пухнастий кульку - кульбаба. Важливо, щоб дитина відчував від занять радість творчості і задоволення.

Таких ігор-занять можна придумати велику кількість. Головне, щоб була фантазія і кмітливість. Можна використовувати інші техніки малювання: відтісування різних предметів, рослин, малювання по сирій папері, кляксографія.

Приєм «відтісування рослин» можна використовувати в осінній період. Спочатку потрібно заготовити листя дерев різної форми і кольору. Наносимо фарбу на лист дерева, перевертаємо, прикладаємо до аркуша паперу і притискаємо. Вийшов відбиток осіннього листа.

Нетрадиційні техніки малювання допомагають дітям відчутти себе вільними, творчими особистостями, побачити і передати на папері те, що звичайними способами робити набагато важче. Малюючи, дитина відображає і впорядковує свої знання про світ.

«Нетрадиційні техніки малювання»

Малювання методом тичка

Для тичка достатньо взяти який-небудь предмет (ватяну паличку, цупкий пензлик), занурити його у фарбу та ударити ним по аркушу паперу зверху вниз. Буде залишатися чіткий, певної форми відбиток. Якщо тичок робити цілеспрямовано по готовому контуру або у середині нього, то зображувальний предмет вийде цікавої неоднорідної фактури.

Малювання пальчиком, долонькою, кулачком

Це спосіб притискування пальців руки, долоні, кулачка до поверхні аркуша паперу різними способами для отримання різних відбитків. Ці методи

дозволяють дітям відчувати зображувальний матеріал, його властивості – в'язкість, бархатистість, яскравість шару фарби, пізнати почуття ритму як зображувально-виразного засобу.

Набризк

Це незвичайна техніка малювання. Її сутність – у розбризкуванні краплин фарби за допомогою спеціального пристосування, яке в дитячому садку замінює стара зубна щітка та гребінець (або стека, олівець чи просто палець). Фарбу потрібного кольору розвести у блюдці з водою. Зубною щіткою у лівій руці набрати трохи фарби, направити на аркуш паперу, різко провести по ній стекою направляючи до себе (у цьому випадку фарба буде бризкати на папір, а не на одяг). Можна використовувати декілька кольорів. Щоб навчитися направляти краплини туди, куди потрібно, можна вправлятися влітку на прогулянці, залишаючи малюнок водою на асфальті.

Малювання на жмаканому папері

Ця техніка цікава тим, що в місцях згинів паперу фарба під час зафарбовування робиться більш інтенсивною, темною – це називається ефектом мозаїки. Малювати по жмаканому папері дуже просто – треба лиш охайно зіжмакати аркуш паперу. Потім охайно розрівнюємо долоньками і починаємо працювати.

Кольорові ниточки

Це спосіб малювання нитками. Для цього способу потрібні нитки довжиною 25-30 см. Їх фарбують та викладають - за бажанням - на одній стороні складеного навпіл аркуша паперу. Кінці ниток виводять назовні. Потім потрібно скласти половинки аркуша, притиснути їх одну до одної долонями, розгладити та, не знімаючи лівої долоні з аркуша, правою рукою треба обережно витягнути нитки одну за іншою. Тепер розгорніть аркуш ... А ниточки незвичайні!

Малювання на вологому папері

Для виконання роботи необхідно змочити аркуш паперу чистою водою, а потім пензлем або краплями нанести зображення. Воно виходить як би розмите під дощем або в тумані.

Гратаж

Це спосіб виконання малюнка шляхом видряпування гострим предметом. Цупкий аркуш паперу натирається свічкою, зверху наноситься туш, у яку додається декілька крапель рідкого мила. (Можна жовток від яйця розвести тушшю до консистенції сметани.) Заздалегідь поверхню аркуша можна пофарбувати фарбою одного кольору або нанести плями фарби яскравих кольорів – тоді зображення буде кольоровим. Коли основа висохне, загостреною паличкою видряпується малюнок до появи білого чи фарбованого шару. Основу під гратаж виконує дорослий, тому що це процес клопіткий, потребує терпіння і витрат часу. Але робота на незвичайній поверхні викликає у дітей інтерес до такого нетрадиційного способу зображення.

Кляксографія

Основою цієї техніки малювання є ляпка. У розумінні багатьох ляпки асоціюються з неохайністю. Тому педагог повинен зробити кляксографію навчальним, розвиваючим засобом у художньо-творчій діяльності дітей. Завданням цього виду малювання є розуміння дітьми симетричності – дзеркального відтиску половинки зображувального об'єкту. Якщо скласти папір навпіл, на одну сторону накапати рідкої фарби та щільно притиснути другу сторону, то вийдуть незвичайні візерунки. Можна побачити в них дерева, квіти, водорості. Починають працювати з однією фарбою, потім з кількома.

Роздування фарби

Це схожа з кляксографією техніка, при якій на аркуш паперу наносять декілька крапель рідкої фарби та за допомогою трубочки (для коктейлю або порожнистої частини від ручки) роздувають фарбу від центру у різні боки. Дітям дуже подобається, коли у ляпки розбігаються у різні сторони «ніжки». На

ляпку можна впливати та керувати нею, перетворюючи в який-небудь задуманий об'єкт, окремі деталі якого домальовуються звичайним пензликом або фломастером. Зусилля по роздуванню фарби сприяють активній роботі легенів.

«Про що говорить улюблений колір дитини»

Ви звертали увагу на колір, яким ваш малюк найбільше любить малювати? Діти часто прив'язуються до певного кольору, і це перевага стосується всього: від улюблених ласощів до іграшки. Психологи вважають, що вибір кольору відображає особливості особистості. - Якщо ви хочете дізнатися точне значення улюбленого дитячого кольору, слід пройти з дитиною відповідний тест. Цим займаються психологи - хромотерапевти.

Синій - дитина спокійна і врівноважена. Йому не сумно одному, адже він любить поміркувати. Дружбі він віддається повністю, тому що вважає за краще віддавати, а не отримувати. Однак слід враховувати одне «але». Часом діти вибирають синій не тому, що спокійні, а тому що хочуть заспокоїтися.

Зелений - дитина незалежна, наполеглива, вперта. Зелений для нього - колір спокою і безпеки, до яких він прагне.

Червоний – малюк ексцентричний, агресивний, активний.

Жовтий - малюк - допитливий оптиміст.

Фіолетовий – малюк любить фантазувати, він емоційний, але в той же час дуже чутливий і вразливий.

Коричневий - дитина часто відчуває негативні емоції. Він повільний і фізично не розвинений.

Чорний - дитина пригнічений, чорний колір він використовує як протест проти дискомфорту, який відчуває. Йому необхідна зміна атмосфери.

Сірий - все одно що відсутність кольору. Малюк байдужий до навколишнього, він прагне не помічати того, що йому не подобається і що її турбує.

Такі нескладні ключі вам знадобляться для розшифровки малюнка маленького чоловічка. Малювання не тільки допоможе вам зробити психологічний портрет дитини, а й зміцнить його пальчики, навчить координації, тонким рухам, і пізніше йому легше буде оволодіти письмом

Отже, що можуть сказати колірні переваги про вашу дитину?

Синій

Якщо малюк кидається на все блакитне і синє - у нього вже дорослий світогляд, він цінує рівновагу в житті. Блакитний - це колір, який часто «нав'язують» хлопчикам. Тому дитина може вибирати його за звичкою. Любов до синіх відтінків відображає умиротворений характер. Як правило, такі діти рідко вередують, люблять споглядати і захоплюються спокійними іграми, наприклад, конструктором. Малюк, який тягнеться за темними відтінками синього, можливо, страждає меланхолією. Він замислений, сумний. Може, цей вибір був пов'язаний з враженням від сумної казки, яку дитина прочитала.

Фіолетовий

А в тих випадках, коли дитя вибирає одяг виключно у фіолетових тонах, будь упевнена: росте майбутній актор!

Діти, який люблять фіолетовий, часто захоплюються малюванням, ліпленням з пластиліну. Такі хлопці обожнюють розігравати спектаклі з друзями, із задоволенням беруть участь у новорічних постановках в дитячому саду. А ще маленькі любителі фіолетового нерідко потайливі і хитрі. Така дитина вмє перевтілюватися в слухняного ангела, пустувати.

Жовтий

Малюк, який обожає жовтий колір, налаштований на величезні життєві перемоги. Такий колір в дитинстві вибирають лідери, майбутні бізнесмени, політики - впливові люди. Любитель жовтого розумний, у нього багата уява. Часто такі діти люблять фантазувати, грати в стратегічні ігри на самоті. Вони слухняні, але занадто мрійливі. Іноді їхня фантазія відводить їх далеко, і вони не можуть перемкнутися на дійсність. Але в майбутньому любителів жовтого чекають приголомшливі перемоги, серйозна кар'єра і, можливо, влада.

Жовтий - один з оптимальних дитячих виборів, свідчить про сприятливу атмосферу будинку і в школі. Деякі діти просто не виносять цю фарбу - часто це вказує на дискомфортні ситуації в сім'ї.

Рожевий

Багато дівчат люблять рожевий. Це говорить про жіночність, емоційність. Дівчата вибирають рожевий, тому що цей колір асоціюється у них з ляльковими нарядами, квітами, дитячою косметикою. Рожевий експлуатують виробники дівочих іграшок, тому прихильність дівчаток до нього зрозуміла. Але якщо хлопчик обожає рожевий колір, насторожитесь: такий вибір зазвичай показує на слабкість, невизначеність, пошук, замкнутість. Нерідко рожевий люблять хлопчики, які відчувають себе не прийнятими та не зрозумілими в своєму оточенні. Однак у деяких випадках хлопчики вибирають рожевий через асоціації з солодощами або від підвищеної емоційності. Крім того, рожевий колір заспокоює дітей.

Червоний

Любителі червоного дуже експресивні. Прихильність до цього кольору вказує на незалежний характер, лідерство, прагнення до популярності і похвали. Такі діти дуже енергійні, рухливі, цілеспрямовані. Вони легко навчаються, швидко починають читати і писати.

Однак багато хлопців, які обожають бордові або червоні відтінки, бувають неврівноваженими. Зверніть увагу на малюка, який раптово полюбив

темні відтінки червоного. Гамма від бордо до коричневого в його малюнках часто означає, що дитині необхідний відпочинок, спокій.

Помаранчевий

Цей колір воліють природжені оптимісти. Такі діти відкриті, веселі й говіркі. Маленький любитель помаранчевого має широке коло товаришів, з легкістю йде на контакт з дорослими, викликає в оточуючих захват своєю сміливою безпосередністю. В окремих випадках любов до помаранчевого кольору обумовлена нервозністю. Такі діти вразливі, і сама незначна дрібниця може викликати у них істерику. Крім того, любитель помаранчевого, як правило, має безліч різноманітних захоплень - малювання, спорт, стратегічні ігри і так далі. Але список його інтересів швидко змінюється, до кожного хобі він відноситься поверхово. До речі, любов до світлих відтінків помаранчевого вказує на міцне здоров'я і відмінну фізичну форму.

Зелений

Тут все залежить від відтінку. Зелений колір досить складний. Якщо дитина любить салативий відтінок, це говорить про спокій та оптимізм. Такі діти наділені глибоким інтелектом, у них розвинена фантазія та аналітичний розум. Але якщо дитя віддає перевагу темно-зелений колір, насторожитесь: як правило, його люблять замкнуті діти, які відчують себе незрозумілими у своєму середовищі. Темно-зелений зазвичай люблять хлопці, які недостатньо відчують захист і опіку батьків. Вони бояться змін, домінування над власною особистістю. У цілому любов до всіх відтінків зеленого означає ідеалізм, шляхетність і честолюбство, аж до руйнівної самокритичності і боязнь зробити помилку. До речі, багато психологів впевнені: зелений колір відбиває бажання їсти солодке!

Білий

Білий колір люблять спостерігаючі і в той же час сором'язливі малюки. Такі діти мають розвиненим емоційним інтелектом - вони чуттєво аналізують

все, що відбувається навколо. Нерідко любителі білого вже мають свою точку зору, свою дитячу систему цінностей, яка не схожа на ту, що їм нав'язують дорослі. Улюблений білий колір у дитини часто свідчить про природжений талант до філософських роздумів. Такі діти мають багатий внутрішній світ, вони духовно розвинені, але значно більш замкнуті, ніж однолітки. До речі, нелюбов до білого, різке відторгнення білого кольору може послужити сигналом того, що дитина психологічно втрачає зв'язок з матір'ю, в чомусь її звинувачує.

Діти наділені уявою, і їхні малюнки можуть бути дуже сміливими з точки зору вибору кольорів. Переважання ж одного з них може оповідати не тільки про особливості характеру чада, його темпераменту, а й про те, чого він потребує, чого боїться і про що мріє. Дуже часто діти не можуть розповісти про те, що їх хвилює, однак уважні батьки здатні помітити недобре, всього лише розглядаючи дитячі малюнки.

Жовтий. Його вибирають мрійники, фантазери, жартівники, діти, які можуть прекрасно зайняти сам себе, годинами граючи на самоті. Батьки дивуються: у сина багато дорогих розвиваючих іграшок, а малюк захоплено грає камінчиками або гілочками, принесеними з прогулянки, або простими кубинка замість навороченої залізниці. Ці діти - творчі натури, оптимісти, але мало привчені до порядку й не здатні приймати рішення.

Червоний колір вибирають активні непосиди, досить неслухняні, але відкриті всьому новому. З цими малюками не оберешся клопоту: вони багато бігають, пустують, забирають іграшки або ламають їх, ігнорують заборони. У той же час для них дуже важлива похвала. Головне завдання батьків - спрямувати їхню енергію у творче русло, привчити до посидючості, тоді їм буде під силу будь-яка мета. Заспокоїти їх можна, додавши в їх життя трохи синього, наприклад, пофарбувавши стіни дитячої в блакитний відтінок.

Помаранчеве сонце, помаранчеве небо, помаранчева мама - це не дуже добра ознака. Малюк темпераментний, проте його порушення не знаходять виходу. Потрібно придумати, як уникнути нервового зриву і істерики. Може, дитину потрібно відвести в спортивну секцію або покликати в гості інших дітей і запросити клоуна?

Зелений найчастіше фігурує в малюнках дітей, яким бракує материнської любові. Кроха відчуває себе покинутим, нікому не потрібним, йому не вистачає творчості та інтересу до життя. Такі діти зазвичай закриті, зайво консервативні, дуже бояться будь-яких, навіть найдрібніших змін в розпорядку дня або інтер'єрі дитячої кімнати. «Зелені» малюнки дитини фактично ставлять мати перед дилемою - робота, що забирає всі сили, або малюк, терміново вимагає уваги і захисту.

Синій вибирають дітлахи повільні, спокійні, ґрунтовні. Вони люблять робити все не поспішаючи, розмірковуючи, а на будь-яке своє «чому» чекають ґрунтового і докладної відповіді. Рано вчаться читати і роблять це з задоволенням, охоче діляться своїми іграшками з іншими дітьми. Але якщо синіми малюнки стали раптово, можливо, дитині не вистачає спокою. Про особливий напрузі свідчить поєднання синього і зеленого. Діти, які малюють тільки цими квітами, швидше за все, замучені батьківськими заборонами й обмеженнями, які бояться порушити. Необхідно надати дитині більше свободи, заохочувати ініціативу і хоча б тимчасово змінити батіг на пряник.

Фіолетовий Складний колір, отриманий з «протилежних» синього і червоного свідчить і про складний характер дитини. Ці натури артистичні, але дуже чутливі. Їх абсолютно не можна лаяти, бо будь-яке батьківське невдоволення сильно ранить.

Чорний - дуже похмурий колір, і це лякає батьків. Насправді, років до 4-5 діти вибирають його тому, що він найбільш контрастний по відношенню до білому папері, тому боятися його не слід. Про серйозні проблеми перевагу

чорного кольору починає говорити набагато пізніше. Але коли це дочка, раніше бачила світ в рожевому кольорі, раптом стала приносити із саду тільки чорно-білі малюнки, варто поцікавитися, чи не змінилася чи є у неї вихователька? Психологи вважають, що чорний можуть вибирати і діти, які хочуть донести щось (не обов'язково неприємне) до дорослих, але не можуть зрозуміти, як це зробити.

Коричневий починає переважати в малюнках, якщо малюкові незатишно або він хворий (можливо, у нього в принципі слабке здоров'я). Цей колір - пошук надійного і безпечного притулку при внутрішніх і зовнішніх проблемах.

Сірий любителі цього кольору - непомітні, потайливі, замкнуті і сором'язливі малюки. Цей колір діточок, оточення яких доросле: малюка захищають від інших дітей, або самі діти з якихось причин не беруть його в свою «зграю». Сірий може з'явитися і в тому випадку, якщо малеча перевантажений гуртками та секціями: варто подумати, чи так потрібен чаду щоденний англійський в поєднанні з уроками співу та гри на фортепіано.

«Роль спільної творчості в сім'ї»

Творчість дітей - це світ яскравих дивовижних образів, з допомогою яких вони передають свої враження про оточуючої їх дійсності.

Багато батьків вважають: головне - не захоплюватися улюбленими дитячими роботами, оберігаючи внутрішній світ дитини, давати можливість без жодного втручання з їх боку висловлювати свої думки і почуття.

Таке ставлення до дитячої творчості помилково. Звичайно, не слід нав'язувати дитині своє бачення, свої смаки, але навчити дитину навичкам і вмінням необхідно.

Як досягти належного рівня дитячої творчості?

В якому віці воно виникає?

Які його джерела?

Чому батьки повинні звертати увагу на прояв творчих здібностей у дитини?

Розмовляючи з батьками можна відзначити: як правило, дитяче творчість раніше проявляється в тих випадках, коли діти спостерігають аналогічну діяльність дорослих і починають їх наслідувати.

Дитяче творчість активізує процес навчання: розвиваються в процесі творчості ініціатива, самостійність і активність спонукають дітей освоювати знання, навички, вміння, формують у них здатність до самонавчання і саморозвитку.

Щоб діяльність дитини носила дійсно творчий характер, необхідні певні умови.

Насамперед, зв'язок навчання з життям: батьки повинні знати і розуміти, що дитину може зацікавити, те, що пов'язане з його безпосереднім досвідом і оточенням. Важливо також, щоб нові знання та вміння він міг застосувати.

А в зв'язку з тим, що сприйняття дошкільнят є чуттєвим (для них важливо помацати, побачити, «відчути» реалії цього світу), пізнання світу має носити наочний характер.

Для створення творчої атмосфери в сім'ї необхідно також надання дитині свободи. Батьки повинні вчитися розуміти свою дитину, допомогти йому переконати батьків, що в залученні дитини до творчості головну роль грає не методика, а терпіння, розуміння, делікатність, доброта й віра.

Батьки, долучаючись до дитячої творчості, набувають практичні вміння, завдяки яким вони можуть разом з дітьми займатися і творити.

Під час осінніх прогулянок, зображуючи красу осіннього лісу, батьки захоплено разом з дітьми малюють. Це цінно, як спілкування, адже ніщо так не зближує дітей і батьків, як спільна діяльність і в той же час дорослий завжди має можливість допомогти своїй дитині впоратися з затрудненнями, що

виникають в процесі діяльності, а також захопити, зацікавити особистим прикладом.

Однією з форм роботи з батьками є виставки спільної творчості. Батьки повинні бути залучені в процес розвитку творчих здібностей дітей. Батьки виявляють інтерес, захоплюються, створюють багато різноманітних спільних з дітьми виробів і беруть активну участь у виставках: «Золота осінь», «Новорічна казка», «Мій улюблений місто» і т.д. Батьки залишають відгуки про виставку.

Розвиваючи творчі здібності і творчу індивідуальність дітей через різноманітну спільну діяльність, ми допомагаємо їм освоювати світ краси і добра. Разом з батьками діти успішно оволодівають основами образотворчої грамоти, яка відкриває їм шлях до побажання образотворчого мистецтва і краси навколишнього світу.

«Розвиток дитячої творчості»

Навчання завжди пов'язане з помилками. Виправляйте їх спокійно, доброзичливо, щоб не завдати дитині психічної травми. Не забувайте хвалити малюків за найменші успіхи й досягнення. Неодмінно закінчуйте заняття на позитивних емоціях. Найголовніше – зацікавити дітей і підтримати в них бажання пізнавати нове. Пам'ятайте, що далеко не всі повинні у майбутньому стати художниками, але кожна дитина може навчитися помічати навколо себе красу, шанувати її та вміти відтворювати у своїй душі, своїй творчості

Говоріть «ні» дитині якомога рідше. Найпростіший спосіб перервати політ уяви — зупинити дитину, коли вона чимось займається. Малює пальцем на картопляному пюре? Виросте майбутній Пікассо. А хто знає, що вийде, якщо змішати газовану воду з майонезом? Ви не знаєте, а ваша дитина дізнається і, можливо, стане другим Менделєєвим.

Змістовно і цікаво організуйте життя вашого малюка, дайте йому можливість для нових і яскравих вражень. У цьому вам допоможуть прогулянки, екскурсії, книги, бесіди.

Надайте дитині всі необхідні матеріали для творчості. Ви не можете переплисти річку, якщо у вас немає човна, вірно? Щоб займатися творчістю, потрібні інструменти і матеріали. Забезпечте дитину олівцями, крейдою, пластиліном, природним матеріалом, папером, клеєм, безпечними дитячими ножицями і т.д.

Акцентуйте увагу на чарівності самого процесу, а не на результаті.

Не женіться за складністю. Відповідно до досліджень, найпростіші м'ячки або кубики розвивають мислення і уяву дитини не гірше, ніж «круті» дорогі іграшки. Наприклад, кидаючи або катаючи м'ячик, навіть найменша дитина кожен раз робить це по-іншому, оволодіваючи новими навичками та пізнаючи для себе щось нове.

Не відмовляйтеся від сучасних технологій. Комп'ютер часто прирівнюють до телевізора, і час, проведений за комп'ютерними іграми, вважається витраченим марно. Це не зовсім так, адже за допомогою комп'ютера можна малювати, створювати музику, будувати віртуальні будинки. Просто купуйте правильні ігри, які сприятимуть розвитку уяви і творчості.

Давайте дитині завдання, що вимагають креативності: незвичне використання знайомих предметів, домальовування заданих елементів, гра зі словами і римами, завершення фраз, зміна сюжетів знайомих творів, підміна героїв.

Творіть разом з дитиною. Ваша присутність і заохочення — найкращий стимул для творчого настрою дитини. Влаштовуйте домашні концерти, сімейні читання вголос і міні-спектаклі, ходіть разом в музеї і на концерти, малюйте і клейте, слухайте разом музику і танцюйте (не обмежуйте свою дитину рамками лише дитячих пісеньок і танців).

Будь-який вид дитячої творчості — це не просто розвага, творчість допомагає дитині стати в майбутньому щасливою, задоволеною життям людиною. Ставтеся серйозно до інтересів дитини, і постарайтеся розвинути її таланти, якою б дивною або незрозумілою не здавалося вам її творчість.

Обов'язково підтримуйте дитину при її творчих заняттях. Результати роботи неодмінно мають бути вами оцінені найвищою оцінкою, навіть якщо вам дещо не сподобалось. Хваліть дитину і щиро радійте її успіхам.

<https://vseosvita.ua/library/konsultacii-dla-batkiv-netradicijni-tehniki-maluvanna-123306.html>